

ТАНЬО КЛІСУРОВ СТИХИЯ

chitanka.info

До вчера царството на суша, сега сме вече царство водно.

Не помним дъждове такива, откакто ние тук се помним:

бучи водата, сякаш глас е на лудналата Преизподня

—

*помита къщи и огради, приижда мътна и огромна;
греди, скали, желязо мъкне, създаденото с труд
разбива...*

Излишно е да молим Бога, качулка късно е да сложим.

Като потоп библейски буйно навред водата се разлива

*и гълъбът дали ще стигне накрая бряг
срещуположен?*

*Не му е време да се пита: за кой ли грях ни е присъда,
не можем да направим много с въпросите си към
Съдбата.*

*Но преосмислим ли живота си, то в утрешния ден
ще бъдем*

*поне с душите си прогизнали на сантиметър над
водата.*

*Това е нашето спасение, това ни е ковчегът Ноев —
да го сковем по-скоро, има какво все още да опазим.*

*Ако с лъжи го претоварим, ще го обърнем на
завоите.*

*И никой да не слага скрито контейнерите със
омраза!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.